

PATRIARHIA ROMÂNĂ

Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și Noii Zeelande
Parohia Ortodoxă „Sfânta Maria“

511 Adelaide Road, Berhampore, Wellington 6023, Noua Zeelandă
Telefon : 064 4 389 1630

CUVÂNTUL DE WELLINGTON

Buletin Parohial nr.19 Martie 2011

Din acest număr:

- *Catehismul creștinului ortodox;
- *Sărbătorile lunii Martie ;
- *Pagina copiilor;

Întronizarea noului Mitropolit al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului

Înalt Preasfințitul Andrei, noul Mitropolit al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, a fost întronizat ieri, de sărbătoarea Bunei Vestiri, în Catedrala mitropolitană din Cluj-Napoca.

Ceremonia de întronizare a avut loc după Sfânta Liturghie și a fost oficiată de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Părintele Patriarh a înmănat noului mitropolit însemnele mitropolitane, apoi l-a așezat în tronul Mitropolitan, informează „Ziarul Lumina”. La evenimentul religios au participat peste 5.000 de credincioși din oraș și din țară. De asemenea, au fost prezente oficialități centrale, județene și locale.

Mii de persoane au dorit să participe la evenimentul unic al întronizării Înalt Preasfințitului Andrei în scaunul mitropolitan de la Cluj-Napoca. La eveniment au participat 27 de ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, reprezentanți ai altor Biserici, înalți demnitari de stat, reprezentanți ai autorităților locale, civile și militare, personalități din lumea academică, artistică și culturală, numeroși preoți, călugări și credincioși, printre care s-au remarcat, în frumoasele costume tradiționale, credincioșii din Maramureș, din Oarța de Sus, din zona natală a IPS Andrei.

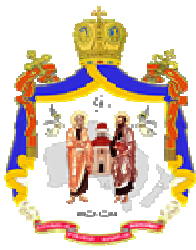
Evenimentul a avut loc exact la cinci ani de la înființarea Mitropoliei Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, când a fost întronizat vrednicul de pomenire mitropolit Bartolomeu, trecut la cele veșnice pe 31 ianuarie 2011.

Înalt Preasfințitul Părinte Andrei a fost ales Arhiepiscop al Vadului, Feleacului și Clujului și Mitropolit al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, în ședința Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din data de 18 martie 2011 și este cel de-al doilea Mitropolit al Clujului. PF Patriarh Daniel l-a încredințat ieri clericilor și credincioșilor din Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului și din Mitropolia Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului pe noul Arhipăstor și Mitropolit, oferindu-i acestuia împuternicirea canonică de a sluji în noua demnitate.

www.basilica.ro

Programul liturgic din luna Martie

- *Sâmbătă 05.03.2011-Vecernie ora 6pm;
- *Duminică 06.03.2011- Acatistul Mântuitorului Iisus Hristos- ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 -Duminica Lăsatului sec de brânză-a Izgoniriului Adam din Rai (Săptămâna întâi din post);
- *Miercuri 09.03.2011 Acatistul Sfintilor 40 de mucenici-ora10:00;
- *Sâmbătă 12.03.2011-Vecernie ora 6pm;
- *Duminică 13.03.2011- Acatistul Maicii Domnului -ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 (Duminica Ortodoxiei-Liturghia Sfântului Vasile cel Mare);
- *Vineri 18.03.2011- Paraclisul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu-ora 19:00;
- *Sâmbătă 19.03.2011-Vecernie ora 6pm;
- * Duminică 20.03.2011 – Acatistul Maicii Domnului -ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 (Duminica Sfântului Grigorie Palama);
- *Vineri -25.03.2011- Acatistul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu-ora 19:00;
- *Sâmbătă 26.03.2011 -Vecernie ora 6pm;
- *Duminică 27.03.2011 -Acatistul Maicii Domnului - ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 (Duminica a 3-a din Post-a Sfintei Cruci);

Despre post

Postul Pastilor, Paresimilor sau Patruzecimea, adica postul dinaintea Învierii Domnului, este cel mai lung si mai aspru dintre cele patru posturi de durata ale Bisericii Ortodoxe ; de aceea în popor e numit, în general, Postul Mare. El a fost rânduit de Biserica pentru cuviincioasa pregatire a catehumenilor de odinioara, care urmau sa primeasca botezul la Pasti si ca un mijloc de pregatire sufleteasca a credinciosilor pentru întâmpinarea cu vrednicie a rememorarii anuale a Patimirilor si a Învierii Domnului; totodata ne aduce aminte de postul de patruzeci de zile tinut de Mântuitorul înainte de începerea activitatii Sale mesianice (Luca IV, 1- 2), de unde i s-a dat si denumirea de Paresimi.

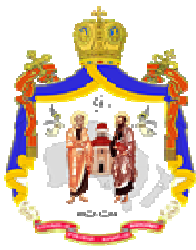
În primele trei secole durata si felul postirii nu erau uniforme peste tot. Astfel, dupa marturiile Sfântului Irineu, ale lui Tertulian, ale Sfântului Dionisie al Alexandriei, unii posteau numai o zi (Vinerea Patimilor), altii doua zile, adica Vineri si Sâmbata înainte de Pasti, altii trei zile, altii o saptamâna, iar altii mai multe zile, chiar pâna la sase saptamâni înainte de Pasti; la Ierusalim, în sec. IV se postea opt saptamâni înainte de Pasti, pe când în Apus în aceeasi vreme se postea numai patruzeci de zile.

Începând de la sfârșitul secolului al III-lea înainte, postul cel mare a fost împartit în doua perioade distincte, cu numiri diferite: Postul Paresimilor (Patruzecimii), sau postul prepaschal, care tinea pâna la Duminica Floriilor, având o durata variabila, si Postul Pastilor (postul paschal), care tinea o saptamâna, adica din Duminica Floriilor pâna la cea a învierii, fiind foarte aspru. Abia în secolul al IV-lea, si anume dupa uniformizarea datei Pastilor, hotărâta la Sinodul I ecumenic, Biserica de Rasarit a adoptat definitiv vechea practica, de origine antiohiana, a postului de sapte saptamâni, durata pe care o are si astazi, desi deosebirile dintre Bisericile locale asupra duratei si modului postirii au persistat si dupa aceasta data. Dupa disciplina ortodoxa, se lasa sec în seara Duminicii izgonirii lui Adam din rai (a lasatului sec de brânza), si postim pâna în seara Sâmbetei din saptamâna Patimilor, inclusiv.

Din cele mai vechi timpuri, postul Paresimilor a fost tinut cu multa rigurozitate. Canonul 69 apostolic osândește cu caterisirea pe slujitorii Bisericii si cu excomunicarea) pe credinciosii laici care n-ar fi respectat postul de miercuri si de vineri si pe cel al Paresimilor, neadmitând exceptii decât în cazuri de boala. Pentru a trezi sufletele credinciosilor si a le îndemna la cainta si smerenie, Biserica a hotărât, prin canoanele 49 Laodicea si 52 trulan, ca în timpul Paresimilor sa nu se savârseasca liturghie decât sâmbata, duminica si sarbatoarea Bunevestiri, iar în celelalte zile ale saptamânii (de luni pâna vineri inclusiv) sa se savârseasca numai Liturghia Darurilor mai înainte sfintite.

Postul propriu-zis al Paresimilor este precedat de cele trei saptamâni introductive de la începutul perioadei Triodului (începând cu Duminica Vamesului si a Fariseului), care pregatesc treptat si prevestesc postul mai aspru, care începe de la lasata secului.

Toate serviciile divine din timpul Paresimilor sunt mai sobre decât cele din restul anului si îndeamna la smerenie, întristare si cainta. Este timpul în care se spovedesc cei mai multi credinciosi, în vederea împartasirii din ziua Pastilor, conform poruncii a patra a Bisericii.

9 Martie- Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia

Cei patruzeci de mucenici, deși erau de obârșie din diferite locuri, făceau parte din aceeași ceată ostășească. Ei au fost prinși din pricina mărturisirii credinței în Hristos și au fost duși la cercetare. Dar nelăsându-se înduplecați să jertfească idolilor, mai întâi au fost loviți cu pietre peste față și peste gură, dar pietrele în loc să-i atingă pe ei, se întorceau și loveau pe cei ce le aruncau. Apoi au fost osândiți, în vreme de iarnă, să petreacă toată noaptea în mijlocul unui lac, care se găsea în apropierea Sevastiei. Pe când se găseau în mijlocul apei, unul dintre ei, care iubea mai mult viața, ieșind din lac, a alergat la o baie din apropiere, dar de îndată ce a fost atins de căldura de acolo, s-a topit cu totul. Unul dintre ostașii care erau de pază acolo însă a intrat laolaltă cu sfinții în lac și l-a înlocuit pe cel plecat, văzând în noapte pe sfinți înconjurați de lumină și cununi, pogorându-se din cer asupra fiecăruia dintre ei.

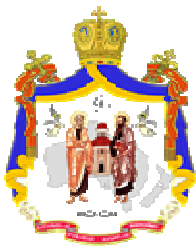
Iar când s-a făcut ziua, sfinții care erau leșinați, de abia se mai vedeau suflând. Atunci li s-au frânt fluierile picioarelor și au luat cununile muceniciei. Cât de plăcută s-a cunoscut a fi moartea pentru aceștia și cât de dorită să fie îmbrățișată se poate vedea și din următoarea împrejurare. După zdrobirea fluierelor picioarelor, unul dintre ei, care din pricina vârstei mai tinere și a puterii trupesti mai sufla încă, a fost lăsat la o parte de tiran, socotind că acesta poate îl va îndupleca să-și schimbe gândul. Dar mama lui, care în tot timpul cât mucenicii pătimiseră, rămăsese pe lângă el, văzând acum pe fiul ei, care era mai tânăr decât toți ceilalți, se temea ca nu cumva tinerețea și dragostea de viață să-i insuflă în cele din urmă teamă și să se arate nevrednic de ceata și de cinstea celorlalți.

De aceea aceasta sta încremenită și cu trupul și cu privirea, uitându-se la el, în starea în care se găsea, dându-i curaj și întinzându-și mâinile, în cele din urmă și zicând: Fiul meu preadulce, mai rabdă puțin, ca să ajungi cu adevărat și fiu al Tatălui Celui din ceruri. Nu te înfricoșa de chinuri, căci, iată, Hristos Dumnezeu îți stă ție într-ajutor. Nu vei mai întâlni mai departe nici o neplăcere, nici o durere; toate acelea au trecut, pe toate le-ai învins cu vitejia ta; după acestea va fi numai bucurie, desfătare, odihnă și veselie, din care te vei împărtăși împărășind împreună cu Hristos și vei fi rugător pe lângă Dânsul, pentru mine, mama ta.

După ce sfinților li s-au zdrobit fluierile picioarelor, ei și-au dat sufletele în mâna lui Dumnezeu. Iar slujitorii tiranului aducând niște căruțe și încărcând în ele sfințele lor trupuri le-au pornit către țărmlul unui râu, care trecea prin apropiere. Și văzând că tânărul acela, al cărui nume era Meliton, mai sufla încă, l-au lăsat să trăiască mai departe. Când mama lui a văzut însă că rămâne singur, a socotit că lucrul acesta înseamnă ceva mai mult decât moartea ei și a fiului ei. De aceea, neținând seama că este femeie slabă și înăbușindu-și în suflet toată durerea de mamă, a luat pe fiul ei pe umeri și a pornit cu el după căruțele cu trupurile sfinților, întocmai ca o vitează, socotind că numai atunci fiul ei va trăi cu adevărat, când l-ar vedea și pe el mort și părăsit împreună cu ceilalți.

Dar, în timp ce-l purta astfel pe umere, acesta și-a dat și el duhul. Și atunci mama simțindu-se eliberată de griji, s-a bucurat mult și sufletul ei a săltat în chip plăcut de sfârșitul fiului ei. Și ducând trupul neînsuflețit al iubitului ei fiu până la locul unde se găseau trupurile sfinților, l-a pus deasupra lor și l-a numărat cu toate celelalte, pentru ca nici măcar trupul, al cărui suflet pornise să se înnumere laolaltă cu sufletele celorlalți, să nu se deosebească de trupurile lor. Iar slujitorii aceia ai vrăjmașului, aprinzând un foc mare, au ars trupurile sfinților. Apoi, pentru ca nu cumva creștinii să poată lua moaștele lor, le-au aruncat în râu.

Dar acolo, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, s-au strâns cu toate laolaltă într-o surpătură, de unde fiind scoase de mâinile creștinilor, ne-au fost dăruite nouă ca o bogăție de neînstrăinat.

20 martie - Pomenirea Sfinților, Cuviosilor Parinți: Ioan, Serghie, Patrachie și cei dimpreună cu dansii, ucisi de arabi, în mănăstirea Sfantului Sava Sfantitul

Acești părinți au trăit pe la anul 800, pe când la Constantinopol împărateau Constantin și mama sa Irina (790-802), pe vremea când Sfânta cetate a Ierusalimului era sub stăpânirea arabilor și în zilele preafăcutului Ilie, patriarhul Ierusalimului. Adunați din mai multe locuri, părinții, astăzi pomeniți, vițuiau în vestita mănăstire a Sfantului Sava, pe când stărețea minunatul egumen Vasile, slujind cu toții lui Dumnezeu, ziua și noaptea, după randuiala monahicească, cu multă nevointă și îmbunătățită petrecere. Pacea lor era, însă, adeseori, tulburată de navală paganilor arabi, care, gândind că vor găsi averi, jefuiau sfintele locașuri de toate odoarele lor.

Asa s-a întâmplat și în anul pe care-l pomenim astăzi; ca, la vremea Postului mare, în săptămâna dinaintea Stalparilor, când monahii se aflau la rugăciune, fără veste, a navalit peste ei o ceată de saizeci de jefuitori, înarmați cu sulite, arcuri și săbii și au făcut cumplit macel în mănăstire. Au dat foc chiliilor, pradând saracaciosul avut al smeriților calugari. Dar, când a fost să dea foc și mănăstirii, li s-a parut că vine o oaste în ajutor și au fugit.

În Joia cea mare, din săptămâna Patimilor Domnului, făcând război arabii între ei, în Palestina, jefuitorii au navalit din nou în sfânta mănăstire și au ucis pe cei ce mai rămaseseră în viață, semănând urgie în urma lor. Ca, dacă au mers și n-au găsit nimic, i-au omorât, unora tăindu-le capetele, pe alții făcându-i bucați, pe alții junghiindu-i și varsându-le sângele, iar, pe alții, în tot felul de grozavii, chinându-i. O seamă de părinți s-au ascuns într-o peșteră din munte, cu odoarele mănăstirii și, nevoind să le dea, paganii au pus foc la gura peșterii și au pierit toți cei dinauntru, înabusiți de fum.

Și așa au primit cununa muceniciei părinții Ioan, Serghie și Patrachie și toți care se aflau atunci, împreună cu ei în mănăstirea Sfantului Sava, ostași ai Domnului Hristos, care nu aveau arme și zăle, ci numai arme dohovnicești: plătosa nădejzii, pavaza credinței și coiful mântuirii. Iar Sfinții, multumind, și-au dat sufletul în mâna lui Dumnezeu, dobândind fericita și veșnică viață și Împărăția Cerurilor. Ca, pentru Hristos, truda pustiiciei purtând, de la Hristos au luat și cununa credinței.

25 Martie- Buna Vestire

Iubitorul de oameni și milostivul Dumnezeu, Care pururea poartă grija de neamul omenesc, ca un părinte iubitor de fii, văzând fapta mainilor Sale înrobite și tiranizate de diavolul și trase spre patimi de ocară și supusă slujirii idolești, a binevoit și S-a milostivit și a trimis pe Unul-născut Fiul Sau, pe Domnul nostru Iisus Hristos, să ne izbăvească. Iar, dacă a voit să ascundă sfatul Sau, nu numai de satana, ci chiar și de puterile cerești, a incredintat această taină numai unuia din slujitorii Sai, slavitudinii Gavriil Arhanghelul.

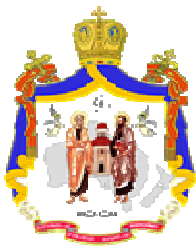
Deci, l-a trimis pe acesta, mai înainte cu nouă luni de nașterea Fiului, la Sfânta Fecioara Maria, din Nazaret, curată fiind ea și vrednică de slujirea aceasta, și, venind îngerul în cetatea Nazaret, i-a zis: "*Bucura-te ceea ce ești plină de har. Domnul este cu tine*" (Luca, 1, 28).

Fiind mai mult nedumerită, decât înspăimântată. Fecioara Maria se întreba în taină ce poate să însemneze cerească salutare. Arhanghelul a înțeles-o și a liniștit-o, zicând: "*Nu te teme, Marie, ca ai aflat har la Dumnezeu. Si iată, vei lua în pântec și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema, și Domnul Dumnezeu îi va da Lui tronul lui David, părintele Sau și, împărăția Lui nu va avea sfârșit*". (Luca, 1, 30-33).

Era limpede. Dumnezeu cere Preacuratei să primească a fi mama a Celui mai mare binefacător al lumii: Regele Regilor, Împăratul împăraților, lui Dumnezeu făcut om, Mântuitorul și Viața lumii.

Iar ea a zis: "*Cum va fi mie aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat ?*" Și răspunzând, îngerul i-a zis: "*Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. Ca la Dumnezeu nimic nu este cu neputință*". (Luca 1, 34-37). La auzul acestor incredințări, Fecioara Maria primește să răspundă chemării lui Dumnezeu și suspinelor lumii, zicând: "*Iată, roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău*". (Luca 1, 38).

Și aceasta zicând Fecioara, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu S-a zămislit, ca prunc omenesc, prin venirea Duhului Sfânt, în pântecul Preacuratei, iar îngerul s-a făcut nevăzut de dansa. Și așa s-a început taina Cuvântului: Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului Se face, Dumnezeu S-a făcut om, ca pe om să-l mântuiască, și cu vrerea și cu randuiala Lui, și pentru a noastră mântuire, Dumnezeului nostru, slava!

Povestiri cu tâlc:

Cel ce înșală

Cu mult timp in urma, a trait un boier tare bun. Intr-o zi, l-a chemat la el pe un taran si i-a spus:

- Uite, omule, fiindca stiu ca familia ta o duce destul de greu, vreau sa te ajut. Iti dau de munca si te platesc foarte bine. Vrei sa lucrezi pentru mine?

- Sigur, boierule - a raspuns omul bucuros - ce trebuie sa fac ?

- Sa-mi construiesti o casa, la marginea padurii.

Taranul a plecat bucuros si, chiar din acea zi, s-a apucat de treaba. Boierul ii dadea bani pentru tot ce trebuia sa cumpere. Insa omul ce si-a spus ? "E, si asa nu ma vede, ce-ar fi sa-l insel ?!"

Si, in loc sa faca totul asa cum ar fi trebuit, a inceput sa cumpere lucruri ieftine si proaste si sa cheltuiasca banii ce ii ramaneau. Cand a terminat, casa arata tare frumos pe dinafara, dar taranul stia ca n-o facuse bine si ca, destul de repede, ea se va strica.

Cand i-a aratat casa boierului, acesta i-a spus:

- Fiindca stiu ca tu si familia ta locuiti intr-o cocioaba mica, iti fac cadou aceasta casa. De-aia te-am lasat pe tine sa o construiesti si ti-am spus acum, la sfarsit, tocmai pentru ca bucuria voastra sa fie mai mare.

Acum si-a dat seama omul de greseala sa. A vrut sa-l insele pe altul si, de fapt, singur s-a inselat. Daca ar fi fost cinstit si si-ar fi vazut de treaba, si-ar fi facut un bine lui si familiei sale. Acum, insa, parerile de rau nu mai puteau indrepta nimic.

In sinea lui, omul s-a jurat sa nu mai insele niciodata pe nimeni.

"Dupa cum ne purtam noi cu aproapele, asa se va purta Dumnezeu cu noi."

Copilul bine crescut

Intr-un sat din campie, s-au intalnit la fantana trei femei. Doua dintre ele nu incetau sa-si laude baietii. Cea de-a treia, insa, nu spunea nimic, cu toate ca avea si ea un baiat de care nu s-ar fi putut plange. Au luat cele trei femei cate o galeata cu apa si au plecat impreuna inapoi, spre casa. Pe drum, s-au intalnit cu cei trei copii, care se jucau intr-o livada

-Ia uite-l pe-al meu, a zis prima femeie. E asa de puternic.

-Dar al meu, zise si a doua, e priceput la toate

Nici de aceasta data, cea de-a treia femeie nu a spus nimic. Insa copilul ei, vazandu-si mama, s-a grabit sa vina si sa ia galeata. Ceilalti doi baieti au inceput sa rada si au ramas sa se joace mai departe. Acum se vedea adevarul. Din modestie, cea de-a treia femeie nu se lauda cu feciorul sau, dar in locul ei vorbeau faptele

"Învată-te, fiule, sa fii totdeauna simplu si fara rautate!"

Sfantul Efrem Sirul.Sfantul Efrem Sirul.